

KODEKS ETYKI POLSKIEGO ZWIĄZKU TENISOWEGO

(TEKST JEDNOLITY)

przyjęty uchwałą Zarządu Polskiego Związku Tenisowego z dnia 14 listopada 2022 roku

Preambuła

Kodeks Etyki zawiera opis głównych zasad etycznych oraz dobrych praktyk, które obowiązują w Polskim Związku Tenisowym. Zasady postępowania stanowią odzwierciedlenie promowanych przez Polski Związek Tenisowy postaw i działań, związanych z należyтым reprezentowaniem interesów polskiego tenisa.

Sumienne stosowanie Kodeksu Etyki jest istotnym elementem budowy wizerunku polskiego tenisa, wspiera ono również propagowanie obrazu samego Związku jako preżnej, nowoczesnej, dobrze zarządzanej organizacji sportowej, działającej według przejrzystych reguł, zgodnych z duchem uczciwej, sportowej rywalizacji i idei Fair Play.

§ 1

Postanowienia ogólne

1. Niniejszy Kodeks Etyki jest zbiorem zasad i wartości etycznych wyznaczających standardy postępowania w Polskim Związku Tenisowym.
2. Kodeks Etyki zostaje wprowadzony w celu:
 - 1) ustanowienia wysokich standardów etycznych, które winny być przestrzegane przy realizacji celów i zadań Polskiego Związku Tenisowego,
 - 2) zapewnienia przestrzegania podstawowych zasad i wartości Polskiego Związku Tenisowego przez wszystkie osoby i podmioty działające w sporcie tenisowym,
 - 3) propagowania powszechnego zaufania do uczciwości i integralności Polskiego Związku Tenisowego oraz wszystkich osób działających w sporcie tenisowym,
 - 4) zapobiegania i zwalczania negatywnych zjawisk w sporcie, takich jak doping, dyskryminacja, zniesławienie, mobbing.
3. Za każdym razem, gdy w Kodeksie Etyki mowa jest o:
 - 1) **Kodeksie** – należy przez to rozumieć niniejszy Kodeks Etyki,
 - 2) **PZT lub Związek** – należy przez to rozumieć Polski Związek Tenisowy,
 - 3) **Statucie** – należy przez to rozumieć Statut Polskiego Związku Tenisowego przyjęty uchwałą Walnego Zgromadzenia Delegatów z dnia 1 grudnia 2018 r.,
 - 4) **Regulaminie** – należy przez to rozumieć Regulamin Dyscyplinarny Polskiego Związku Tenisowego przyjęty uchwałą Walnego Zgromadzenia Delegatów z dnia 1 grudnia 2018 r.

§ 2

Zakres zastosowania, osoby zobligowane do przestrzegania Kodeksu

1. Naruszenie Kodeksu jest traktowane jako przewinienie dyscyplinarne, stosownie do postanowień Regulaminu Dyscyplinarnego oraz Statutu Polskiego Związku Tenisowego.
2. Kodeks ma zastosowanie do wszystkich członków i organów Polskiego Związku Tenisowego, zawodników, trenerów, sędziów oraz innych osób będących w strukturach Polskiego Związku Tenisowego i/lub działających w sporcie tenisowym.
3. Kodeks stosuje się do zachowań lub zaniechań podmiotów i/lub osób wymienionych w ust. 2 powyżej, które są sprzeczne z zasadami etycznymi i normami etyczno – moralnymi określonymi w niniejszym Kodeksie, a w szczególności do zachowań, które podważają integralność rozgrywek tenisowych, uczciwość, dobre imię oraz reputację polskiego tenisa, a nadto do postępowania niemoralnego, nieetycznego oraz pozbawionego elementu legalności. Postanowienia niniejszego Kodeksu dotyczą również nieprawidłowego zachowania osób i/lub podmiotów, o których mowa powyżej wiążącego się z ich aktywnością w sporcie tenisowym bądź zaistniałego w sferze życia pozasportowego, ale w sposób rzutujący na ocenę postępowania danej osoby w środowisku sportowym.
4. Kodeks ma zastosowanie do każdego zachowania powstałego po dniu przyjęcia postanowień niniejszego Kodeksu.

§ 3

Organy właściwe, procedura postępowania w sprawach etycznych oraz rodzaje sankcji

1. Postępowanie dyscyplinarne dotyczące naruszenia Kodeksu będzie prowadzone zgodnie ze Statutem oraz Regulaminem Dyscyplinarnym Polskiego Związku Tenisowego.
2. Za naruszenia zasad etycznych i norm etyczno – moralnych określonych w niniejszym Kodeksie, mogą być nakładane sankcje przewidziane postanowieniami Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Tenisowego.
3. Zgłoszenia przypadków naruszeń Kodeksu bądź podejrzenia wystąpienia zachowań nieetycznych należy kierować pisemnie do Komisji Dyscyplinarnej i/lub Rzecznika Dyscyplinarnego Polskiego Związku Tenisowego.
4. Wszystkim osobom zgłaszającym przypadki naruszenia Kodeksu gwarantuje się zachowanie poufności i wsparcie.

§ 4

Główne zasady Kodeksu Etyki Polskiego Związku Tenisowego

Podmioty i/lub osoby wymienione w § 2 ust. 2 niniejszego Kodeksu powinny być świadome wagi powierzonych im zadań, obowiązków oraz spoczywającej na nich odpowiedzialności. Podmioty i/lub osoby powinny zachowywać się w sposób godny oraz zachowywać pełną wiarygodność i uczciwość, z uwzględnieniem poniższych zasad.

1. Uczciwość i praworządność.

Wszelkie podmioty i/lub osoby działające w imieniu Polskiego Związku Tenisowego lub w ramach jego struktur obowiązane są do przestrzegania przepisów prawa, zasad współżycia społecznego, uczciwości, działalności w dobrej wierze, kierowania się szczerością intencji i sprawiedliwością.

2. Przejrzystość.

Jawność, czytelne zasady postępowania oraz przewidywalność budują wiarygodność polskiego tenisa oraz zaufanie do PZT. Dbą się o przejrzystość prowadzonych działań i związanej z nimi dokumentacji. Otwarcie komunikuje się cele, podejmowane inicjatywy i kluczowe decyzje wszystkim zainteresowanym działalnością PZT. Stosuje się jasne i czytelne zasady w obszarze prowadzenia finansów, zatrudnienia, polityki kadrowej. Związek jest poddawany regularnym kontrolom wewnętrznym prowadzonym przez Komisję Rewizyjną PZT.

3. Dbłość o wizerunek.

Dokłada się wszelkich starań, aby chronić i promować wizerunek polskiego tenisa. Należy odnosić się z dumą i należyтым szacunkiem do barw i symboliki narodowej. Do rozgłosu dąży się wyłącznie w celu promocji niekwestionowanych osiągnięć sportowych i organizacyjnych. W celu budowy pozytywnego wizerunku polskiego tenisa i PZT należy komunikować się z otoczeniem w sposób pozytywny i przyjazny.

4. Prawo do uprawiania sportu tenisowego.

- 1) Uprawianie sportu tenisowego jest prawem każdego człowieka. Każdy zawodnik ma możliwość uprawiania tenisa bez jakiegokolwiek dyskryminacji i w duchu olimpizmu, co wymaga wzajemnego zrozumienia, przyjaźni, solidarności i przestrzegania zasad fair play.
- 2) Olimpizm jest filozofią życiową chwalącą i łączącą w zrównoważony sposób wszystkie podmioty ruchu sportowego, w tym ich jakość ciała, woli i umysłu. Wiążąc sport z kulturą i edukacją, olimpizm dąży do harmonijnego rozwoju człowieka i stworzenia mu takiego sposobu życia, który opiera się na radości z wysiłku, odpowiedzialności społecznej oraz poszanowaniu uniwersalnych, podstawowych zasad etycznych.

5. Sportowa etyka.

Sportową etykę należy rozumieć jako myśl, która przewodzi ludzkiemu działaniu. Sport to aktywność społeczna i kulturalna, która praktykowana w sposób uczciwy, wzbogaca społeczeństwa i przyjaźń między ludźmi różnych narodowości. Sport jest również uznawany za aktywność, która – gdy jest uprawiana uczciwie – daje możliwość poznania i wyrażania siebie, poczucia spełnienia, osiągania celów osobistych, zdobywania i demonstrowania swych umiejętności, nawiązywania więzi społecznych, odczuwania przyjemności, jak również cieszenia się dobrym zdrowiem i samopoczuciem. Sport, poprzez liczne kluby i osoby działające w sporcie pro bono, promuje zaangażowanie i odpowiedzialność w społeczeństwie.

6. Fair play.

- 1) Fair play jest podstawowym standardem etycznym formułującym w pierwszym rzędzie postulat czystej, uczciwej rywalizacji sportowej, przebiegającej według ustalonych reguł gry. Będąc modelem pożądanego zachowania czy postawy na korcie, boisku lub poza nim, pozwala na utożsamianie czystej gry lub postępowania w tenisie z przestrzeganiem obowiązujących w niej przepisów.
- 2) Zasada fair play przejawia się przede wszystkim w:
 - a) dobrowolnym podporządkowaniu się obowiązującym w tenisie przepisom,
 - b) świadomej rezygnacji z możliwości uzyskania nieuczciwego zwycięstwa, również w sytuacji, gdy jest ono niezauważalne dla przeciwnika i sędziego,
 - c) akceptowaniu bez dyskusji decyzji sędziego, choćby niekorzystnych dla zespołu lub zawodnika,
 - d) szacunku dla przeciwnika, podanie przeciwnikowi ręki po zakończonej rywalizacji,
 - e) niewykorzystywaniu w czasie gry przewag losowych i nieuwagi sędziów.

7. Sprawiedliwość.

- 1) Sprawiedliwość oznacza uczciwe i bezstronne postępowanie wobec siebie i innych osób, realizowane według przyjętych w ruchu tenisowym norm i zasad etycznych. Wymaga ona w szczególności zachowania równych szans i uprawnień w zakresie dostępu do wartości realizujących potrzeby poszczególnych grup środowiska tenisowego oraz okazywania szacunku i poszanowania tych praw ze strony innych osób.
- 2) Zasada sprawiedliwości oznacza również, iż osoba, która narusza normy rywalizacji sportowej, powinna podlegać odpowiedniej i identycznej dla wszystkich karze.
- 3) W zakresie działania wszelkich organów orzekających w Polskim Związku Tenisowym i jego organizacji członkowskich zasada sprawiedliwości wymaga bezstronnego i niezależnego postępowania oraz wydawania w pełni bezstronnych orzeczeń.

8. Szacunek.

- 1) Szacunek oznacza akceptację postawy i zachowań drugiego człowieka, jego właściwości, dokonań, dążeń i poglądów, realizowaną bez względu na ich zgodność z cechami własnymi osoby dokonującej oceny. Może ona zawierać elementy podziwu, respektu, afirmacji, poważania innej osoby, uznania jej określonych cech za cenne i wartościowe.
- 2) O szacunku dla rywala w trakcie rywalizacji tenisowej świadczą nie tylko gesty wynikające z oficjalnego ceremoniału (m. in. powitanie przed meczem, podziękowanie sobie za wspólną grę po jej zakończeniu), ale również niepisane reguły kształtowane w trakcie gry sportowej.

9. Życzliwość.

- 1) Pojęcie życzliwości oznacza przychylność, umiejętność postawienia się w sytuacji drugiego człowieka, przeniknięcia jego dążeń i pragnienia ich spełnienia, a także

przyjęcie domniemania istnienia pozytywnych motywów w działaniach innych osób, jak również interpretację ich zachowań w sposób dla nich korzystny, dopóki zezwalają na to okoliczności faktyczne danego przypadku.

- 2) Życzliwość jest cechą szczególnie istotną dla budowania relacji międzyludzkich w sporcie tenisowym. Rzutuje ona na jakość współpracy pomiędzy różnymi podmiotami ruchu tenisowego, a także pozwala na zachowanie spokoju i rozwagi w sytuacjach skrajnego stresu i napięcia.
- 3) Jakikolwiek błąd popełniony w czasie rozgrywek tenisowych nie powinien powodować – przy życzliwym podejściu – sytuacji konfliktowych.
- 4) Zasada życzliwości odnosi się w szczególności do trenerów, instruktorów, nauczycieli, których powinien cechować obiektywizm w ocenie szans i poziomu rywalizacji sportowej zawodników, połączony z maksymalną życzliwością wobec podopiecznych, pozwalającą wykorzystywać wszystkie ich możliwości.

10. Koleżeństwo i wzajemność.

- 1) Koleżeństwo oznacza przyjazne zachowania i sympatię okazywaną innym podmiotom środowiska tenisowego. Wyzwała ono większą energię i zdolność do szybszego osiągania wyższego poziomu sportowego.
- 2) Realizacja idei koleżeństwa oznacza, iż każdy zawodnik może w przyszłości powiedzieć o partnerze z teamu oraz rywalu, iż z nim/nimi grało się dobrze. W takim przypadku pojawia się sportowa radość z występów na korcie.
- 3) Koleżeństwo nie może jednak przekroczyć dozwolonych granic etycznego zachowania, przekształcając się w pobłażanie złu, zamykanie oczu na oczywiste błędy, niedostatki lub wybryki podopiecznych lub kolegów.
- 4) Sportowcy winni być koleżeńscy poza kortem, boiskiem, jak również podczas rywalizacji. Sportowcy powinni okazywać zaufanie, nadto powinni przyczynić się do zwiększenia siły tenisa w Polsce, pozostawiając wszelkie konflikty i zawiści poza sportem.
- 5) Zasada wzajemności oznacza, że każdy uczestnik zawodów sportowych zobowiązuje się przestrzegać przepisów i reguł w rywalizacji, oczekując zarazem, że przeciwnicy także będą prezentować podobną podstawę.

11. Wytrwałość.

- 1) Każdy zawodnik uprawiający sport tenisowy powinien konsekwentnie dążyć do realizacji zamierzonego celu. Wytrwałe dążenie do jego osiągnięcia przez tenisistę możliwe jest jedynie przez stałe podnoszenie umiejętności technicznych i taktycznych, pozwalające na osiągnięcie coraz lepszych wyników sportowych i występowanie w coraz wyższych klasach rozgrywkowych.
- 2) Całkowitym zaprzeczeniem cechy wytrwałości jest niedozwolone sięganie przez sportowców po zabronione substancje farmakologiczne lub metody uznane za dopingowe, których użycie jest karane na podstawie norm prawa powszechnego i sportowego.
- 3) Wytrwałe i konsekwentne dążenie do osiągnięcia zamierzonego celu powinno również cechować trenerów i działaczy sportowych.

12. Solidarność

Zarówno zawodnicy, jak i trenerzy muszą zachowywać środowiskową solidarność, nie godząc się nigdy na zdobywanie awansów i realizację kariery sportowej kosztem innych tenisistów, sportowców.

13. Bezstronność sędziowska.

Każdy kto podejmuje się obowiązków sędziego w rozgrywkach tenisowych musi być arbitrem nieprzekupnym, bezwzględnie sprawiedliwym, pozbawionym jakiegokolwiek stronniczości, a przy tym powinien dokładać starań, by sprostac współczesnym kanonom gry i obiektywizmu ocen wobec wszystkich sytuacji w trakcie rywalizacji sportowej.

14. Medialna współodpowiedzialność.

Każda osoba, podlegająca niniejszemu Kodeksowi, w kontaktach z dziennikarzami winna dołożyć wszelkich starań, aby przekazywana przez nią informacja spełniała reguły etycznej poprawności, walcząc ze wszelkimi przejawami zła na kortach, boisku i wokół nich, pamiętając o promowaniu szlachetnego współzawodnictwa, czystości reguł i obiektywizmu oraz o mocy informacji przekazywanej za pośrednictwem mediów.

15. Kulturalny doping.

W myśl postanowień niniejszego Kodeksu powinni postępować także kibice, tj. gorąco wspomagać zawodników, przy uznaniu klasy przeciwnika, życzyć zwycięstwa swojemu zawodnikowi, a także uczciwie gratulować sukcesu lepszemu rywalowi. W żadnym przypadku nie można tolerować kibicowskich zachowań w postaci obelg, szyderstw czy gróźb.

16. Poufność.

W zależności od realizowanej funkcji, osoby, podmioty, do których stosuje się postanowienia niniejszego Kodeksu są zobowiązane do zachowania w pełni zasady poufności, w szczególności w odniesieniu do każdej przekazanej im informacji poufnej lub tajnej, która została im powierzona służbowo lub korporacyjnie jako wyraz szczególnej lojalności.

17. Obowiązek sygnalizacji.

Podmioty podlegające niniejszemu Kodeksowi, które uzyskały informację na temat naruszenia jego postanowień mają obowiązek pisemnej sygnalizacji tego faktu do Rzecznika Dyscyplinarnego i/lub Komisji Dyscyplinarnej Polskiego Związku Tenisowego.

Postanowienia szczegółowe

1. Konflikt interesów.

- 1) Podmioty wymienione w § 2 ust. 2 niniejszego Kodeksu obowiązane są do powstrzymania się przy wykonywaniu swoich funkcji, zadań od sytuacji, w których istniejący lub potencjalny konflikt interesów mógłby mieć wpływ na ich realizację.
- 2) Przez konflikt interesów rozumie się wszelkie relacje osobiste, zawodowe lub finansowe, w tym relacje członków rodziny, które mogą wpływać na bezstronność osoby reprezentującej lub prowadzącej sprawę na rzecz lub w imieniu Polskiego Związku Tenisowego.
- 3) Konflikty interesu zarówno rzeczywistego, jak i pozornego należy unikać, gdy tylko jest to możliwe.

2. Dyskryminacja i zniesławienie, przeciwdziałanie mobbingowi.

1. Niedopuszczalna jest dyskryminacja ze względu na płeć, wiek, rasę, religię, status materialny, stopień niepełnosprawności, orientację seksualną, poglądy polityczne. W Polskim Związku Tenisowym tworzy się środowisko pracy wolne od mobbingu, molestowania oraz innych form przemocy fizycznej i słownej. We wszystkich podejmowanych działaniach PZT kieruje się poszanowaniem godności ludzkiej, a w szczególności:
 - a) Podmioty wymienione w § 2 ust. 2 niniejszego Kodeksu nie mogą w żadnym przypadku naruszać godności lub integralności kraju, jednostki lub grupy osób poprzez pogardliwe, dyskryminujące słowa lub jakiegokolwiek działania,
 - b) Podmioty wymienione w § 2 ust. 2 niniejszego Kodeksu nie mogą podejmować działań polegających na uporczywym i długotrwałym nękanii lub zastraszaniu, wywołujących u kogokolwiek zaniżoną ocenę przydatności sportowej, poniżenie, ośmieszenie, izolowanie od środowiska sportowego.
2. Zgłoszenie przypadku dyskryminacji, zniesławiania i/lub mobbingu bądź podejrzenia wystąpienia ww. zachowań należy kierować pisemnie do Rzecznika Dyscyplinarnego i/lub Komisji Dyscyplinarnej. W zależności od wyników badania otrzymanego zgłoszenia, ww. organy podejmą stosowne działania dyscyplinarne i/lub prawne.

3. Zakaz nadużywania władzy dla osiągnięcia korzyści materialnych.

Podmioty wymienione w § 2 ust. 2 niniejszego Kodeksu nie mogą:

- a) wykorzystywać środków, funduszy i usług Polskiego Związku Tenisowego oraz wpływów Polskiego Związku Tenisowego niezgodnie z przeznaczeniem lub dla swojego prywatnego zysku,
- b) przyjmować gotówki, podróży, zakwaterowania w hotelu, rozrywek ani innych korzyści, z wyjątkiem korzyści zgodnych z lokalnymi zwyczajami,

- c) przekazywać ani otrzymywać żadnych prezentów, środków pieniężnych ani innych korzyści w okolicznościach, które mogą naruszać interesy, dobre imię Polskiego Związku Tenisowego.

§ 6

Postanowienia końcowe

1. Polski Związek Tenisowy będzie monitorował przestrzeganie Kodeksu przez Podmioty wymienione w § 2 ust. 2 niniejszego Kodeksu.
2. Polski Związek Tenisowy zastrzega możliwość zmiany Kodeksu w celu odpowiedniego dostosowania jego postanowień. Zmiana Kodeksu wymaga uchwały Zarządu PZT.
3. Kodeks etyki wchodzi w życie z dniem 14 listopada 2022 roku.

WICEPREZES DS. SPORTOWYCH
Polskiego Związku Tenisowego

Dariusz Łukaszewski

Wiceprezes ds. Organizacyjnych
Polskiego Związku Tenisowego

Ryszard Robaszkiewicz

Prezes Zarządu
Polskiego Związku Tenisowego

Mirosław Skrzypczyński